

Posudek vedoucího diplomové práce

Bc. Michaela Medunová: Fenomén dětských vojáků na příkladech vybraných zemí: Uganda a Demokratická republika Kongo

Bc. Michaela Medunová se zaměřila na bohužel stále aktuální téma dětských vojáků v ozbrojených konfliktech v Ugandě a Demokratické republice Kongo, kde se zločiny spojené se zneužíváním dětí v konfliktech či armádách stále vyskytují.

Práce se člení do čtyř kapitol – první obsahuje definice, teoretická vysvětlení a historii rekrutace dětských vojáků. Druhá se zaměřuje na programy odzbrojení, demobilizace a reintegrace (DDR), třetí a čtvrtá kapitola se soustředí na hlavní téma práce, tj. problematiku dětských vojáků ve zkoumaných státech – Ugandě a DRK. Takto pojatá struktura je vcelku logická, byť se domnívám, že kapitola o DDR by měla členěna spíše do kapitol 3 a 4 a zaměřit se tak na tyto programy v rámci zkoumaných zemí, zvláště pak dětských vojáků. Rovněž se domnívám, že některé pasáže či kapitoly jsou spíše nadbytečné (např. kap. 1.3.3 o dětských vojácích v Evropě).

Teoretický rámec práce se zaměřuje na definice, právní úpravu a příčiny, které vedou ke vzniku dětských armád. Zde bych autorku pochválil za snahu obsáhnout příčiny zkoumaného fenoménu dosti ze široka, jen by to chtělo doplnit o jasnější zdůvodnění výběru zkoumaných faktorů a následně i jejich explicitnější a jasnější propojení s analýzou ve 3. a 4. kapitole. S tím se pojí i další výtky – ačkoliv autorka uvádí, že je práce koncipována jako komparativní případová studie, chybí v ní vymezení kritérií komparace. Těmi by měla být právě teoretická východiska. Snad i proto práce působí spíše kompilačním dojmem, nadto vychází do velké míry z českých zdrojů, které jsou často spíše sekundárním zpracováním dané problematiky. Ve spojení se zdroji musím ještě konstatovat, že by práci prospěla i častější míra odkazování na použité zdroje.

I po formální stránce se v předkládané práci najdou jistá pochybení, a to zejména ve stylistice (např. v závěru autorka píše „... *ani ony samy mnohdy neznají svůj věk, udávající jejich věk...*“ – s. 67, či „... *důvodů, proč se děti stávají dětskými vojáky dobrovolně je více než dost, proto byly v roce 1996 rozděleny do následujících skupin...*“ – s. 25, aniž by autorka uvedla, kým byly rozděleny, proč atd.)

Navzdory výše uvedeným nedostatkům, které na práci shledávám, se však domnívám, že práce splňuje požadavky, které jsou na ni kladené a autorka prokázala schopnosti a dovednosti, které se od aspirantů na magisterský titul očekávají, a tak ji **doporučuji k obhajobě.**